

Dr. HANS HEINRICH BERG, *Röntgenuntersuchungen am Innenrelief des Verdauungskanaals*. Leipzig, 1930. Met drie afbeeldingen. GEORG THIEME. Prijs: 27 Mark., geb. 29 Mark.

Dit enthousiast geschreven boek zal door ieder, die zich met de Röntgenologie van het maag-darmkanaal bezig houdt, met enthousiasme gelezen worden. Het brengt een nieuwe wijze van onderzoek, die wijde perspectieven opent. Terwijl tot nu toe het Röntgenonderzoek van de maag zich in hoofdzaak met randschaduwbeelden tevreden moest stellen, toont BERG ons aan, hoe hij door zijn reliefmethode in staat is het geheele slijmvlies met al zijn plooien zichtbaar te maken, en daar vele pathologische veranderingen in het slijmvlies beginnen, is het duidelijk, dat hierdoor een weg gebaad is vele ziekte toestanden eerder te vinden dan anders het geval zou zijn geweest. Het is door den grilligen vorm van het maagdarmslijmvlies natuurlijk moeilijk het normale als zoodanig te herkennen en een groote ervaring zal noodig zijn om op 's schrijvers wijze verkregen Röntgenbeelden te lezen, maar het geheele boek is een getuigenis van de mogelijkheid daarvan, mits men met denzelfden onderzoekgeest beziel is als de schrijver. Ik verwacht zeker, dat zij, die den in dit boek aangegeven weg zullen volgen, de maag-darmdiagnostiek een eind vooruit zullen helpen, zoodat op den duur geen ulcus en geen carcinoom meer verborgen zal blijven.

Het boek is onderhoudend geschreven, fraai geïllustreerd en dus het lezen overwaard.

VAN EBBENHORST TENGBERGEN.

Médecine et chirurgie pratiques. Entérologie. M. CHIRAY et R. STIEFFEL, *La colite muco-membraneuse*. MASSON et Cie, uitg., Paris. Prijs 12 francs.

„Colitis muco-membranacea” de naam, dien men sinds lang gegeven heeft aan het syndroom spastische obstipatie, buikpijn en afgaan van slijmmembranen, is eigenlijk niet juist. Het is geen echte „colitis”; de faeces vertoonen geen microscopische afwijkingen; deze krijgt men pas te zien, wanneer er secundair een ontsteking van het slijmvlies van den dikken darm bijkomt. Bovendien komt het afgaan van slijmmembranen, het voornaamste verschijnsel van dit ziektebeeld, lang niet meer zooveel voor als vroeger, toen men veel meer dan nu de obstipatie langdurig met lavementen behandelde. Toch behoudt men den oorspronkelijken titel.

Algemeen wordt de colitis muco-membranacea tegenwoordig opgevat als een darmneurose, vermoedelijk in verband met endocriene stoornissen (allereerst van het ovarium). Zij behoort tot die ziekten, welke de Franschen hebben samengevat onder de oude benaming van de „diathèse neuro-arthritique”. Zoo is volgens de schrijvers de lithiasis intestinalis, het z.g. darmzand, te beschouwen als een nerveuse aandoening van het colon en waarschijnlijk op te vatten als een vorm van de colitis muco-membranacea. De behandeling moet zich richten naar deze opvatting.

Het boekje, slechts een 100-tal bladzijden dik, is in prettigen stijl geschreven en alhoewel niet bepaald veel nieuws bevattend, aan den medicus practicus ten zeerste ter lezing aan te bevelen.

A. HAAK.